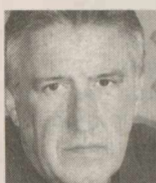

ΠΡΟΕΚΤΑΣΕΙΣ

Σημίτης

Ο Κώστας Σημίτης γράφει βιβλία. Έχει ήδη εκδώσει 17, από τα οποία τα πέντε μετά το 2004 - κώρια οι παλαιότερες επιστημονικές μελέτες του. Τα βιβλία είναι η μέθοδός του για να πει αυτά που θέλει, και συνήθως κρύβουν πίσω τους συλλογική δουλειά συγκέντρωσης και αξιολόγησης στοιχείων. Συμφωνεί ή διαφωνεί κανείς με την πολιτική του, ιδιαίτερα στην περίοδο της πρωθυπουργίας του - και οι περισσότεροι διαφωνούν - το συγγραφικό έργο του αποπνέει εντιμότητα και είναι τεκμηριωμένο.

ΤΟΥ ΓΙΩΡΓΟΥ ΛΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

Το βιβλίο «Ο εκτροχιασμός» δεν είχε την καλύτερη υποδοχή και κυρίως του καταλογίστηκε ότι λείπει το στοιχείο της αυτοκριτικής. Αξιολογεί τα πράγματα με τρόπο που ισοπεδώνει τους δύο διαδόχους του, αλλά δεν βάζει στο κάδρο των ευθυνών και τον εαυτό του. Δεν είναι απολύτως ακριβές. Στον πρόλογο του βιβλίου εμμέσως παραδέχεται τις ευθύνες του, γράφοντας ότι μετά την ένταξη στην ΟΝΕ «οι πολιτικές και κοινωνικές ηγεσίες είτε αντιτάχθηκαν στις μεταρρυθμίσεις είτε ακολούθησαν ανεπαρκή πολιτική προσαρμογής». Στην ουσία το ρήμα «ακολούθησαν» νοείται σε πρώτο πρόσωπο.

Ανεξάρτητα από όλα αυτά όμως, ο «Εκτροχιασμός» είναι το σημαντικότερο και το πιο αξιόπιστο βιβλίο που εμφανίσθηκε ως τώρα για την ελληνική περιπέτεια στο δάσος της κρίσης. Ο συγγραφέας του ξέρει καλά το θέμα και επιπλέον δεν έχει τίποτε να χάσει λέγοντας αυτή τη φορά τα πράγματα χωρίς προσχήματα.

Οπως ως πολιτικός, έτσι και ως συγγραφέας ο Σημίτης δεν είναι ο άνθρωπος που θα προσπαθήσει να κερδίσει τον αναγνώστη με εντυπωσιασμούς. Αλλά σε αυτό το βιβλίο εντυπωσιάζει με την ουσία. Δεν υπάρχει πιο εμπειριστωμένη καταγραφή και παρουσίαση των πραγματικών περιστατικών. Οσα διαδραματίστηκαν κατά την περίοδο που αξιολογεί παρατίθενται μεθοδικά και αξιόπιστα, σχεδόν ιστοριογραφικά, με εξαντλητικές αναφορές στις πηγές του. Είναι ένα χρονικό το οποίο μπορεί να εμπιστευθεί απολύτως κανείς ως προς την εξέλιξη των γεγονότων. Δεν περιλαμβάνει ούτε μία ανακρίβεια.

Σε αυτό το βιβλίο για πρώτη φορά ο Σημίτης κρίνει καθαρά και με επιχειρήματα τον Γ. Παπανδρέου ως πρωθυπουργό, και κατά κάποιον τρόπο τον ακυρώνει - όταν δεν τον διασύρει. Αν η κριτική του στον Κ. Καραμανλή θεωρείται αυτονόητη και φυσιολογική, η αποκαθίλωση του διαδόχου του στο ΠΑΣΟΚ μπορεί να εκληφθεί και σαν ομολογία τύψεων για την διόλου κολακευτική, από δημοκρατική άποψη, παράδοση της σκυτάλης το 2004.

Τελικά, σε ό,τι αφορά την κρίση και τη διαχείρισή της, το βιβλίο του Σημίτη παραπέμπει κατά κάποιον τρόπο σε αυτό που έλεγε ο Ντισραέλι: «Όταν θέλω να διαβάσω ένα καλό βιβλίο, κάθομαι και γράφω ένα».